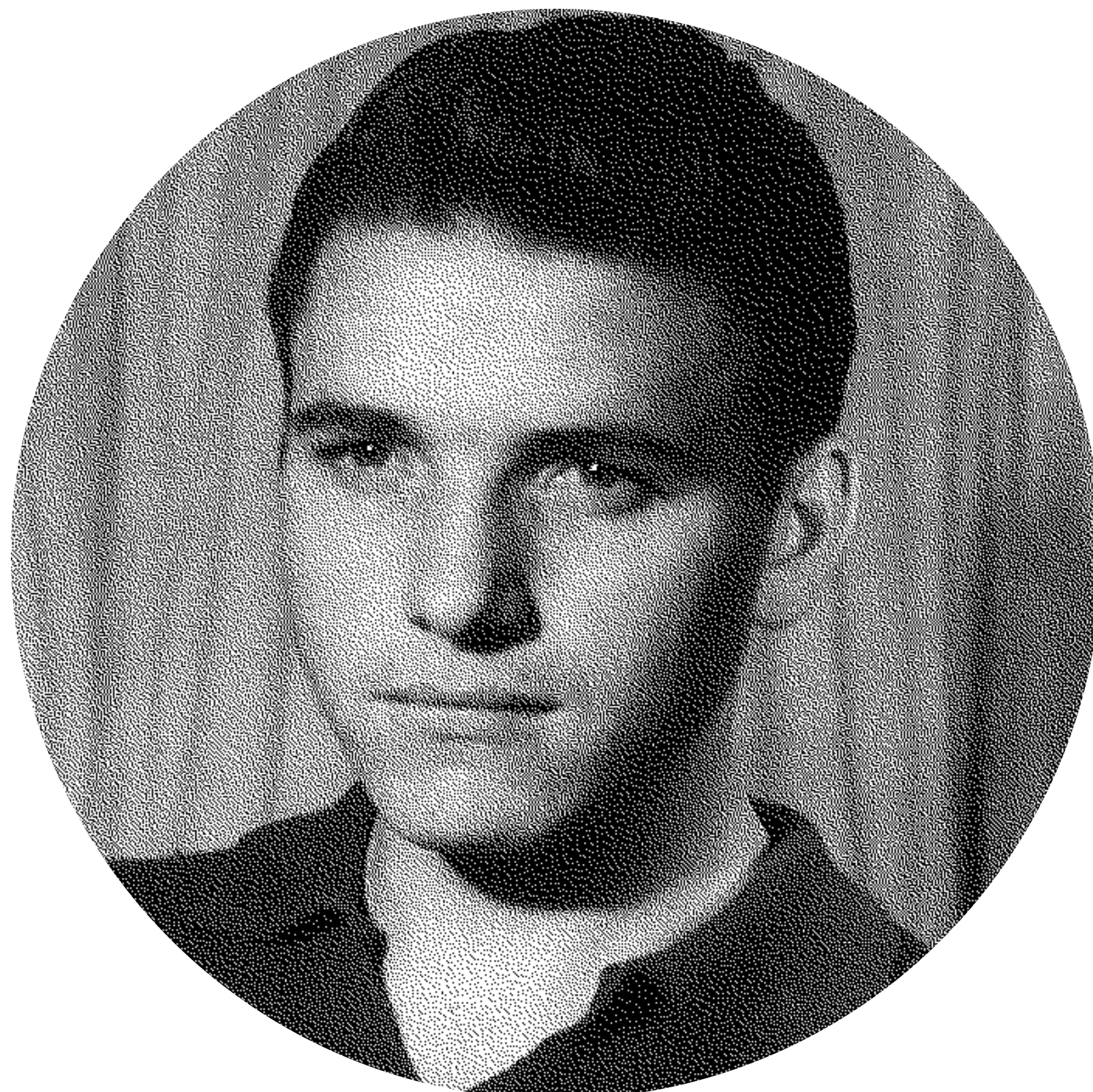

JOSEF VACENOVSKÝ

9. 7. 1937 – 4. 12. 2023

RODÁK Z RATÍŠKOVIC

SKVĚLÝ FOTBALISTA, ÚTOČNÍK, ČESKOSLOVENSKÝ REPREZENTANT

JEDEN Z VELKÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH FOTBALOVÝCH TALENTŮ

ČTYŘNÁSOBNÝ VÍTEŽ AMERICKÉHO POHÁRU (1961, 1962, 1963, 1964)

ŠESTINÁSOBNÝ MISTR LIGY (1958, 1961, 1962, 1963, 1964, 1966)

S DUKLOU PRAHA DOŠEL AŽ DO SEMIFINÁLE PMEZ 1967 (POHÁR MISTRŮ EVROPSKÝCH ZEMÍ)

ČTYŘNÁSOBNÝ VÍTEŽ ČESKOSLOVENKÉHO POHÁRU (1961, 1965, 1966, 1969)

ČLEN NEJSLAVNĚJŠÍ GENERACE DUKLY PRAHA

SPOLUHRÁČ MASOPUSTA, PLUSKALA, NOVÁKA A KUČERY

HRÁČ BELGICKÝCH KLUBŮ ARA LA GANTOISE GENT, KSC LOKEREN

ČESTNÝ OBČAN OBCE RATÍŠKOVICE

Z Ratíškovic až do Dukly, z vinic až na trávníky slávy. Vyrůstal s míčem u nohy a poctivostí v srdci. Kopal s bratry, s kamarády, za celou dědinu. V Ratíškovicích uměli vypěstovat výborné víno stejně jako fotbalisty. Byl kapitánem, duší mužstva, vzorem těm mladším. Na hřišti viděl víc, než ostatní. Dřel a vracel se pro míč až hluboko do zázemí, vedl balón s nádherně zdviženou hlavou. Říkali mu „Váco“, a to jméno mělo v sobě respekt i srdečnost. Ratíškovice mu nebránily, aby zůstal v Dukle. Tahle městečka a vesnice na Slovácku to považovala za čest, že chlapci od nich kopou za armádu. A když se vrátil, lidé ho vítali jako svého – chlebem, solí a slivovicí. Protože věděli, že zůstal svůj.

Byl z těch, kteří nezmizí – zakořenil hluboko.

Inspirováno slovy Oty Pavla z knihy Dukla mezi mrakodrapy